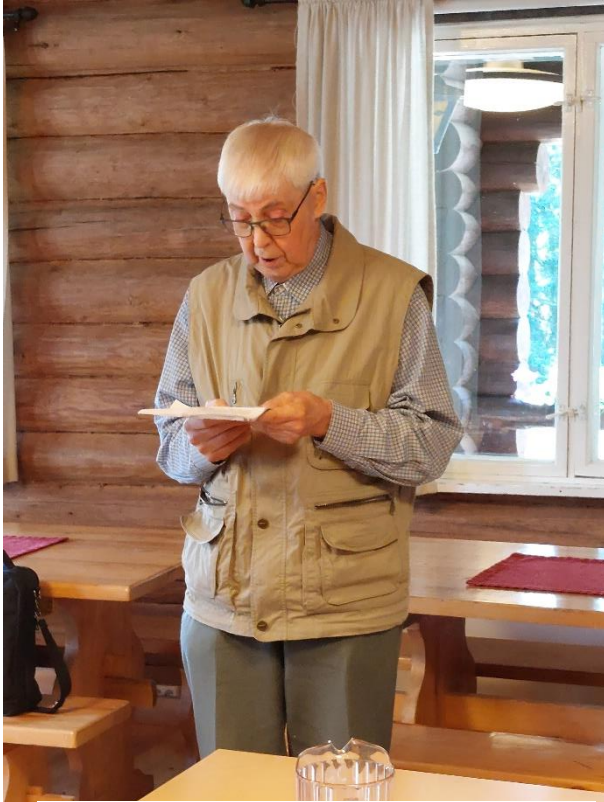

Seniorien saunapäivä 6.9.2023

Antti Vehkalahti

Seniorien saunapäivä pidettiin kauniina syyspäivänä perinteiseen tapaan Siivikkalan majalla. Paikalle oli saapunut 13 senioria ja puolisoa. Tilaisuus aloitettiin puolilta päivin keittolounaalla. Brita oli hankkinut meille todella hyvää lohikeittoa ja sämpylöitä. Lounaan jälkeen Antti Vehkalahti esitti kaksi laatimaansa runoa. Ensimmäinen oli nimeltään ”Minne on kadonnut maastourheilu” ja toinen ”Kolme kaunista sävelmää”. Nämä runot löytyvät tämän selosteen lopusta.

Saunan lämpiämistä odotellessa laulettiin muutama yhteislaulu Aulis Kalliomäen säestäessä laulua haitarilla. Saunan jälkeen saatiin vielä kahvia ja pullaa ja jatkettiin yhteislaulua.

Aulis Kalliomäki

Noin kello 15 aloitettiin seniorien vuosikokous. Esimies palautti ensin mieleen kuluvan vuoden toimintaa. Vuoden alkupuolella oli pari esitelmätilaisuutta, joihin kutsuttiin myös LOGLEN killan ja Lentovarikon Killan edustajia. Lisäksi tehtiin tutustumiskäynti Vapriikin näyttelyyn ”Tampere ennen ja nyt”. Meille tarjottiin myös mahdollisuutta osallistua LOGLEN killan retkiin, mutta tilaisuutta hyödynnettiin valitettavan huonosti.

Sitten siirryttiin käsittelemään tulevan vuoden toimintaa. Ilkka Mäntyvaara ilmoitti, ettei hän ole enää käytettävissä esimiehenä ja uudeksi esimieheksi ensi vuoden alusta lähtien valittiin yksimielisesti Martti Kaunisto, joka on tähän asti vetänyt maasto-osastoa. Valinta vahvistetaan vielä syyskokouksessa.

Esimies esitteli luonnoksen vuoden 2024 toimintasuunnitelmaksi. Siihen sisältyy esitelmien ja retkien lisäksi seniorien 50-vuotisjuhla, jonka ajankohdasta ja ohjelmasta päätetään myöhemmin. Retkien osalta toivottiin seniorien omia retkiä tamperelaisiin kohteisiin. Esimerkkinä mainittiin jätevesipuhdistamon työmaa. Esimies täydentää toimintasuunnitelmaa tältä osin. Se tuodaan hyväksyttäväksi Tamrun syyskokoukseen. Seniorien toimikuntaan valittiin Risto Auvinen.

Alla ovat Antti Vehkalahden esittämät runot:

Minne on kadonnut maastourheilu

Maailma muuttuu Eskoseni, sanoi Aleksis Kivi.
Muuttuu se monessa muussakin, siitä muutama rivi.
Tarkoitan tässä maastourheilua, vahvinta upseerialaa,
joka nyt viime vuosina on kuivunut ikään kuin salaa.

Kuus'kymmentä luvulla Kaupin metsät kutsuivat joka iikkaa.
Tiistailenkeillä niin nuoret vänskät kuin sodankäyneetkin liikkaa.
Vetäjästä on monasti kiinni, mitenkä intoa riittää.
Simolan Aimoa, Kosken Mikkoa saa useampi sukupolvi kiittää.

Suunnistuslenkki ja kartan luku kehitti sotilastaitoa.
Tarkkuusheitot ja arvioinnit ol mielekästä ja aitoa.
Korkeimmalle innostus nousi sen vanhan saunan aikaan.
Voi minkä mahtavan liikunnan riemun tuo kuus'kymment' luku saikaan.

Talvikautena omalla majalla ampumahiihtäjät pyöri.
Pelkillä suksilla tehdyillä laduilla reippaat upseerit hyöri
ampuen tarkasti pistoolitauluun joka kierroksellaan.
Tätä me entiset urheilumiehet. tänään vain muisteskellaan.

Minne on kadonnut maastourheilu, se reserviupseerin voima,
kartanluvun ja ammunnan taito sekä metsässä meneminen roima,
jossa aiemmin tietyllä tasolla Tampereen tähdet loisti,
ja jossa massat kisaillessaan arkiset stressinsä poisti?

Kolme kaunista sävelmää

Kolme on sellaista sävelmää,
jotka minussa herättää
aina värinää!

Joita kuuntelen avoimin korvin
olinpa vieressä pöydän tai sorvin,
aherran, istun tai lorvin.

Näitten anti on erikoinen,
tunteikkaampi kuin yksikään toinen,
lämmिन ja suurenmoinen.

Ensimmäiseksi adventin alla
soi Hoosianna kaikkialla
riemulla raikuvalla!

Toiseksi Enkeli taivaan tuo
johdattaa aatokset seimen luo
ja se joulurauhan suo.

Kolmas sävel kuin taivaista taikaa
kevään korvalla ilmoille likaa
— Jo joutui armas aika!

Teksti Ilkka Mäntyvaara, kuvat Markku Rauhalahdi ja Ilkka Mäntyvaara